

РЕШЕНИЕ

№ 6363

гр. София, 27.10.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав,
в публично заседание на 18.02.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **9073** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ.

В. Т. В. обжалва Решение № СО-РД-09-ЗДОИ-139/16.08.2013 г. на секретаря на Столична община в частта, с която е отказан достъп до обществена информация. Ответникът отрича допустимостта и евентуално – основателността на оспорването.

I. Жалбата е допустима. Заявлението за достъп В. е подала от името на неперсонифицирано сдружение, а жалбата до съда – в качеството ѝ на физическо лице. С. на правото на достъп до информация може по принцип да бъде всеки – чл. 41 от К. и чл. 4 от ЗДОИ, дори и сдружение на граждани. Поради неформалният характер на сдружението оспорващата не е притежавала и представителна власт да подаде заявление от негово име, което не изключва волята ѝ да получи достъп като част от твърдяната общност, т.е като ФЛ, участващо в него. Всеки от принадлежащите към сдружението би могъл да поиска предоставянето на информация, а корелативно свързано с това право е и възникването на процесуална легитимация за съдебното оспорване на отказа да се уважи искането. Съответно по отношение на В. е налице тъждество между иницирания административното производство и упражнението на правото на жалба до съда субект.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

II. Със Заявление № СО-94-ЗДОИ-252/05.08.2013 г. в относимата към оспорването

част (т. II. 1-6) е поискано предоставянето на достъп до информацията, описана се в доклад от 04.07.2013 г. на гл. архитект на С. за одобряване на план-схема за местност „Б. градина“ (I етап) и съдържаща се в: Заповед № СО-РД-09-01-272/27.06.2013 г. на кмета на СО за проверка на законността на съществуващите преместваеми обекти; окончателен доклад (протокол) от проверката на съществуващите преместваеми обекти, рекламни и информационни елементи (извършена на 01.07.2013 г.) в резервата на парк „Б. градина“; приложенията към доклада/протокола по т. 2 – резултатите от проверката в табличен вид и издадените разрешения за поставяне и одобрени схеми на търговските обекти, както и схема на проверените обекти; заповедта на гл. архитект на СО за допускане изработването на план-схемата. С решението в обжалваната му част е отказан достъп до информация, като органът се е мотивирал със служебния характер на информацията и несамостоятелното ѝ значение, тъй като не представлява краен административен акт.

III. Оспореният отказ е материално незаконосъобразен – отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

1. Обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на държавните органи. Кръгът на задължените за предоставяне на достъп до информация субекти е очертан в чл. 3, ал. 1 и 2 от ЗДОИ – това са държавните органи и други публично-правни субекти, физически и юридически лица, които създават или съхраняват обществена информация. Правото на достъп до обществена информация по правило не е ограничено и възниква за всички граждани, тъй като им дава възможност да си съставят собствено мнение относно дейността на обвързаните със задължението за предоставяне на информацията субекти (чл. 4, ал. 1 във връзка с чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ). Основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация като изключение от посочения принцип е установено по отношение на служебната обществена информация, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) – чл. 37, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ.

2. Съдържанието на поисканата информация, обратно на съображенията на органа, я определя като принадлежаща към категорията на официалната обществена информация – чл. 10 от ЗДОИ. Тя се съдържа в актове на кмета и гл. архитект на СО, издадени по повод на изпълнение на нормативно възложени им правомощия и е свързана с резултати от приключила административна проверка, респ. с основанието за нейното извършване и допускането на изработването на план-схема. Актовете от посочената категория имат и самостоятелна значимост. Упражнените с тях правомощия не са част от единно административно производство, спрямо което те да притежават функцията да го подготвят оперативно (напр. премахването на незаконно поставени преместваеми обекти като резултат от осъществената проверка е отделно производство от изработването на самата план-схема на местността). Отделен е и въпросът, че позицията на органа за несамостоятелния характер на информацията е немотивиран. Освен бланкетното твърдение в тази насока, решението не съдържа анализ на естеството на поисканата информация, нито го отнася към конкретното административното производство, с чийто заключителен акт е свързана информацията. Извеждането на предполагаемата воля на органа в процеса на

съдебния контрол е недопустимо.

3. Обсъденият характер на информацията е основание да се изключи и ограничението за предоставянето ѝ, установено в чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ. Дори, обаче, да се приеме тезата на органа за служебния характер на информацията (чл. 11 от закона), то отново не са налице предпоставките да се откаже достъпът до нея. Целта на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ е да стесни обхвата на подлежащата на предоставяне служебна информация, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение, тъй като обществеността би могла да се запознае с нея чрез крайния акт на съответния компетентен орган – той би съдържал и информацията, за която достъпът е ограничен. Приемането на противното тълкуване при липсата на краен акт по същество би лишило заинтересованите лица въобще от достъп до информацията. Този резултат е допустим в изрично предвидените в чл. 7, ал. 1 от закона хипотези, неотнормирани към казуса (вж. и чл. 41, ал. 2 от К.).

Изложеното мотивира съда да отмени решението в оспорената част и на основание чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ да задължи административния орган да предостави достъп до исканата обществена информация. Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на оспорващата следва да бъдат присъдени разноски в размер на 10 лв. за платена държавна такса.

Воден от горното, Административен съд – София-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № СО-РД-09-ЗДОИ-139/16.08.2013 г. на секретаря на Столична община в частта, с която е отказан достъп до обществената информация, описана в т. II. 1-6 от Заявление № СО-94-ЗДОИ-252/05.08.2013 г., подадено от В. Т. В., И ЗАДЪЛЖАВА административния орган да предостави достъп до исканата обществена информация.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на В. Т. В. сумата от 10 (десет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: